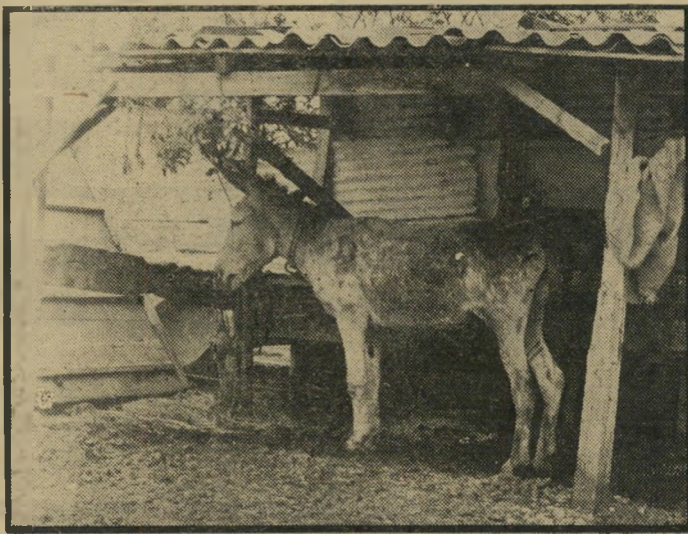
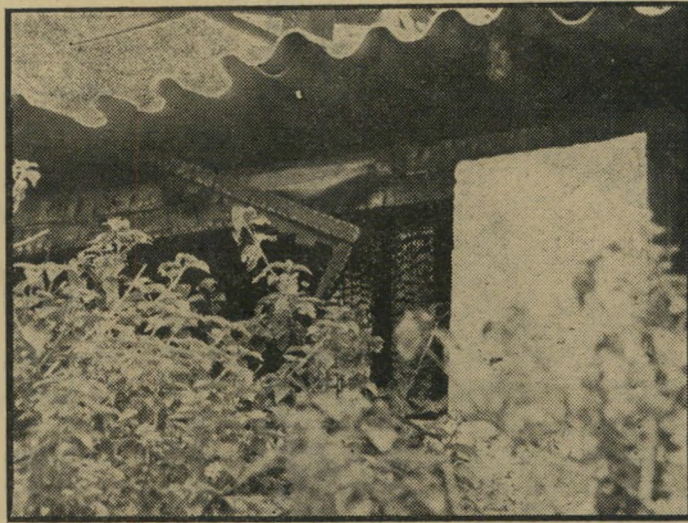

המצודה
שליד תל-אביב, מול החומה הגבוהה, המבוצרת והמשוננת, המקיפה את ביתו הבודד של סוחר-הבשר איסר אקין, באבו-כביר שיכוני הזוגות הצעירים החדשים הניבנים במקום.

עדות מרשיעה
החומר היחידי שניגלה לעדשת המצלמה הניסתרת, לאחר ששלושה חמורים אחרים שהיו במקום הוברחו לתוך האורווה הסגורה עלידי הפועל הערבי.

השכנים, שהביעו נכונות, מוכנים למסור עדות בפני כל גורם ציבורי מוסמך שהוא. הודיע הפועל לשלושה הכתבים עימם שוחח:

„אם מישהו אחר ישאל אותי מי זה איסר, אגיד שאני בכלל לא יודע שום דבר.”
שעה ארוכה סיפר הפועל כיצד שור חטים את הסוסים החמורים (תיאור מועד וע שהנייר אינו סובל). כיצד פושטים את העורות מעל הבהמות, וכיצד מת-נהל תהליך שיווק הבשר.
הפועל סיפר מה כולל רכושו של איסר: שתי משאיות, סגור פורד-טרנזיט ומכונית סובארו פרטיה, ושיטחי אדמה. כל זאת, שעה שבתיקי מסתהכנסה מר פיע איסר כעגלון פשוט. האיש גם מסר מידע מעניין על סוחר-בשר אחרים.
בין שאר השמות שהועלו, הוזכר זה של אלברט מגריסו. מגריסו גם הוא נהג לבצע שחיטה „שחורה”, עד שנלכד באחד הימים עלידי המישטרה. שוב לא חזר לעיסוקו זה.

צוות-המישימה שוחח עם מגריסו. למר רית שאין הוא מחבב את איסר כלל, לא היה מוכן מגריסו לדבר אודותיו. „תראו”, אמר, „בעסקים כאלה, אנשים יכולים לריב ולהילחם אחד בשני, אבל כל זה נשאר בפנים.”
בכל-זאת ציין מגריסו, בפליטת-פה סת-מית, שמו של בית-חרושת לנגניק, הקר-נה סחורתו מאיסר.

סוחר-בשר „שחור” אחר, המתגורר לא הרחק מאיסר, הוא דויד קוצ'ינסקי. אותו שוחט-שחור אשר נתפס עלידי המישטרה דרך מיקרה, בשעת חיפוש אחר סמים, לפני שנים, היה דויד קוצ'ינסקי סוחר-בשר „שחור” גדול, ואילו איסר היה סוחר „מתחיל”. עם הזמן, עוד קודם שנתפס קוצ'ינסקי עלידי המישטרה, הלך והתערער מעמדו. ככל שאיסר נעשה גדול יותר, כך הלכו עסקיו של קוצ'ינסקי ודעכו.

הצוות ניסה לשוחח עם קוצ'ינסקי, אך הוא סירב לדבר.

„בעניינים כאלה אסור לדבר”, אמר, תוך שליווה את אנשי-הצוות אל מחוץ לחצר-ביתו, ואגב-כך העיף מבטים לעבר אחד הצריפים. הכתבים הביטו לאותו כיוון, והבחינו בסמיני-שריפה ברורים על הצריף. „מי שרף את הצריף הזה?” נשאל קוצ'ינסקי.
„אף אחד, אולי אלוהים”, השיב בחיי-רוקשיניים.

המעקב
אחר המכונית

אחד מאנשי צוות-המישימה תפס עמדת-מארב סמוך למצודתו של איסר אקין. הוא בילה שם לילה שלם, ולמחרת דיווח כי בשטח לא אירע כל דבר יוצא-דופן.
יומיים לאחר-מכן, שוב תפס אחד מ-אנשי הצוות עמדת מארב. הוא הגיע למקום בחצות. בשעה חמש וישלושים לפי-גות-בוקר הבחין במכונית פורד-טרנזיט, היוצאת את המצודה ופונה לכיוון תל-אביב. הכתב התניע את מכוניתו ועקב אחר המכונית. היא הגיעה לשוק-הכר-מל ונעצרה ברחוב פדויים. זהו רחוב צדדי, בתוך שטח השוק, המוביל עד לרחוב המרכזי.

במכונית נהג איסר, ולידו ישב גבר כבן 35-40. לפי לבישו היה, כנראה, ערבי. השניים הוציאו מתוך הטנדר ארבעה שקים סגורים וקשורים. לא ניתן לראות מה היה תוכנם. הם העבירו את השקים לאחד האיטלזים (שמו של האיטלזי שמור במערכת). מאחר שרק כתב אחד נכח במקום, אין העולם הזה מציין את שם האיטלזי.

משימה
למישטרה

כעבור שלושה ימים, בעיקבות מידע נוסף שהגיע למערכת, ואשר העיד על אפשרות כי איסר מתכוון לבצע שחיטה נוספת באותו לילה, הגיע אל בני-תו צוות-המישימה כולו, מלווה בצלם הי-מערכת כשבידו מצלמה, ובה סרט ומבוק אינפרה-אדום לצילומי-לילה.
הצוות המתין במקום שעתים תמיות ולא הבחין בכל תנועה. אך באחת הפע-מים בה התקרב הצוות עד לקיר החרי-צוני של המצודה, קלט רעש עמום מבפ-נים. הצוות ניסה לעבור את החומה. כיו-הגיע לצריף הפנימי האטום, אלא שאז

השריפה המיסתורית

„באה מאלוהים”, אמר דויד קוצ'ינסקי, המתגורר בבית השכן לאיסר אקין. עסק בעבר במיסחר בבשר „שחור”, והיה מתחרהו הראשי של אקין. מאז השריפה גוועו עסקיו, בעוד שעיסקי שכנו פרחו ושיגשגו.

המלך

איסר אקין, גדול סוחר-הבשר הי-„שחור” באזור תל-אביב, עשיר מופלג שעשה הון רב מאד מעיסקי השחיטה ה„שחורה”.

הממלכה - במצלמה הנסתרת

ביריונים קשוחים היא למעלה מכוחו. אך ראש העיר החדש והנימרג של תל-אביב לא הסכים לקבל את ההתפטרות. הוא הבטיח למנהל המחלקה לפקוח עין, אישית, על הנושא, לחסל את כל המח-דלים שגרמו להידרדרות המצב.
הלחימה בג'ונגל הבשר צריכה להתנהל בשיטה עקיבה. ברגע ששרי-הבראות ית-פנה מעיסוקיו השונים כדי להוכיח לשר-המישטרה כי התפטרות בשוק הבשר גורמת נזק בריאותי כבד לציבור, באותו רגע בו יועבר כל הנושא לטיפול מישטרהי נימ-רץ, מלווה בבדיקות תכופות של דוגמאות-בשר במכון הווטרנירי הממשלתי בבית-דגון — ייעלם ג'ונגל הבשר כלא-היה.

רוץ, נתמנה לשמש כמנהל-בפועל של המח-לקה הווטרנירית של עיריית תל-אביב.
משימה קשה
אבל אפשרית
כפי שצויין מייד עם התמנותו, החל ד"ר רויזמן מקבל טלפונים ומיכ-תבים אנונימיים שאימו על חייו ועל חיי בני ביתו, „אם יעשה בעיות”.
לאחר שבוע של התלבטויות, החליט ד"ר רויזמן כי אין הוא רוצה לשמש כמנהל המחלקה, וכי ההתעסקות עם